

4de zondag van Pasen (Roepingenzondag)

Joh. 10, 1-10

Het is nog niet eens zo heel lang geleden, broeders en zusters in Christus, dat veel mensen de achterdeur altijd open hadden staan. Zeker in de dorpen, maar ook wel in sommige wijken in de stad. De buren of andere bekenden konden dan zo binnenlopen voor een kop koffie en een praatje. En zelfs als men even niet thuis was, bleef de deur aanstaan zodat de buren wat konden lenen als dat nodig was.

Jammer genoeg kan dit nu bijna nergens meer. Want dan komen niet de buren binnen om een ei of een stuk kaas te lenen, maar dieven en rovers om de computer en andere waardevolle dingen mee te nemen. En niet om te lenen... Het is dan ook verstandig om alle deuren goed af te sluiten, soms zelfs met geavanceerde bewakingsapparatuur.

In deze schets herkennen we twee functies van een deur:

in de eerste plaats is een deur om open te doen en mensen binnen te laten; in de tweede plaats om mensen buiten te sluiten, of misschien wat positiever: om jezelf en je naasten te beschermen tegen kwaad van buitenaf. U mag van mij zelf invullen bij welke van de twee functies van een deur u zich het prettigste voelt.

Zoals een huisdeur kan dienen om te ontvangen en om buiten te sluiten, zo is het ook met de deur van ons hart. Welke roepstem laten we bij ons binnen en welke niet. Dat is niet zo eenvoudig omdat er zoveel roepstemmen zijn: het gezin roept; het werk roept; de vakantiegids roept; het stadion roept; de reclame roept, met luid schreeuwende en dwingende stem. En God roept. Niet alleen priesters en religieuzen, maar ons allemaal. Horen we zijn stem nog wel te midden van al dat lawaai? En als we zijn stem al horen, laten we die dan ook binnen door de deur van ons hart?

In het evangelie worden we geroepen om door de deur de schaapskooi binnen te gaan. Door de goede deur, want er zijn blijkbaar ook andere ingangen die door dieven en rovers worden gebruikt om binnen te komen. Wie door de goede deur binnengaat is de herder van de schapen, leidt hen op een betrouwbare weg en is uit op hun welzijn. De dieven en rovers breken in en zijn niet uit op het welzijn van de schapen, maar slechts op hun exploitatie, om aan hen te verdienen.

De goede deur kan natuurlijk volgens Johannes niemand anders zijn dan Jezus Christus zelf. Johannes wil door heel zijn evangelie heen hartstochtelijk laten zien wie die Jezus is en doet dat middels de bekende metaforische IK BEN - uitspraken: Ik ben het Licht der wereld; Ik ben de ware wijnstok, Ik ben de goede Herder; Ik ben het Brood des levens. Deze IK BEN - uitspraken doen sterk denken aan de Godsnaam zoals die aan Mozes werd geopenbaard. En

vandaag luidt het dan: Ik BEN de DEUR. Wie door mij binnengaat zal worden gered.

En wat is dat dan: door Christus de veilige schaapskooi binnengaan? Niets anders, beste mensen, dan wat we in de eerste lezing al hebben gehoord:

Ons leven afstemmen: niet op het klatergoud van de z.g. maatschappelijk geslaagden en hun rijkdom en aanzien, maar op een gekruisigde en allen die beeld zijn van Hem: mensen die lijden, die roepen: kom binnen bij mij en draag mijn lijden mee.

Ons leven afstemmen: niet op het geroep en het geschreeuw van al diegenen die willen dat we allereerst voor onszelf moeten opkomen, maar op Hem die niet terugscheldt als Hij uitgescholden wordt, op Hem die kwaad niet met kwaad vergeldt; op Hem die niet oordeelt, maar bevrijdt, en het oordeel overlaat aan de Enige die het oordeel toekomt.

Binnengaan door de deur die Christus is, is binnengaan in een goede schaapskooi d.w.z. in een samenleving waar medemenselijkheid en mededogen, wars van elk eigenbelang, de toon zetten. Het is binnengaan in het Koninkrijk van God. Amen.

Jan van de Laar, pastor